

F. t. l. om ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld til kommunen.

hed for en vis yderligere tilpasning af huslejen i den ældre boligmasse, således at en del af husleje-forhøjelsen i form af kommunal grundskyld og ejendomsskyld inddrages til fordel for det offentlige og kommer borgerne til gode gennem nedsættelse af de kommunale indkomstskatter. I det følgende skal der gives en kort oversigt over lovforslagets virkninger for huslejen, for kommunekasserne og for de enkelte borgere.

1. Virkningen for huslejen.

De foreslåede promiller for opkrævning af den ekstraordinære grundskyld og ejendomsskyld — henholdsvis 7 promille i 1959-60 og 14 promille de følgende år — er fastsat således, at der skabes mulighed for en forhøjelse af huslejen i de ældre ejendomme på henholdsvis ca. 7 pct. og ca. 14 pct. af 1939-lejen. Da vurderingerne ikke er ganske ensartede, da forholdet mellem de enkelte ejendommers grund- og forskelsværdi varierer fra ejendom til ejendom, og da de mindre ejendomme har forholdsvis størst fordel af det faste fradrag pr. ejendom ved ejendomsskyldens beregning, er det åbenbart, at der ikke med anvendelse af ensartede promiller på det foreliggende værdigrundlag kan pålignes ejendomsskatter, der for alle ejendomme udgør samme procent af huslejen.

På basis af foretagne beregninger for et antal ejendomme af forskellig størrelse i hovedstaden og købstæderne må det imidlertid påregnes, at de foreslåede promiller i de fleste større udlejningsejendomme fra 1. april 1960 vil give adgang til husleje-forhøjelser på ca. 14 pct. Mindre udlejningsejendomme med forholdsvis få lejligheder og ældre ejendomme, hvis forskelsværdier gennemgående er forholdsvis lave, vil derimod kun kunne få noget mindre lejeforhøjelser — i almindelighed 8-10 pct.

Hvad særligt angår *parcelhuse* bemærkes, at den ekstraordinære grundskyld og ejendomsskyld i de fleste tilfælde kun vil andrage ca. 8-12 pct. af den lejeværdi, der af ligningsrådet er fastsat som indkomstskattepligtig (f. t. 3½ pct. af husets samlede ejendomsværdi). Dette hænger sammen med, at de fleste parcelhuse som følge af det faste fradrag slet ikke — eller kun i ringe udstrækning — bliver pålagt ejendomsskyld, men kun grundskyld. For store villaer og parcelhuse med meget store eller meget centralt beliggende grunde vil den ekstraordinære grundskyld og ejendomsskyld dog overstige 14 pct. af den skattepligtige lejeværdi. Det må dog herved tages i betragtning, at de samlede ejendomsskatter ikke i noget tilfælde vil overstige de ejendomsskatter, der i dag pålignes tilsvarende ejendomme i Gentofte og omegnskom-

munerne. Endvidere vil parcelhusejere kunne fradrage de forøgede ejendomsskatter i deres skattepligtige indkomst, medens lejeren af en beboelseslejlighed ikke har mulighed for at fradrage sin husleje-forhøjelse i indkomsten. Endelig vil også parcelhusejeren få del i den nedsættelse af den kommunale indkomstskat, der vil finde sted i forbindelse med forslagets gennemførelse, jfr. nærmere nedenfor under punkt 2 og 3.

2. Virkningen for kommunekasserne.

Den ekstraordinære grund- og ejendomsskyld vil for skatteåret 1959-60 indbringe kommunerne ca. 67 mill. kr. og for skatteåret 1960-61 det dobbelte, eller ca. 134 mill. kr., der fordeler sig således:

Provenu af 14 promille ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld.

Mill. kr.	Grundskyld	Ejendomsskyld	Ialt
København	27	39	66
Frederiksberg	4	7	11
Samtlige købstæder . .	24	33	57
Ialt	55	79	134

Denne merindtægt for kommunerne vil dog ikke fuldt ud kunne anvendes til nedsættelse af indkomstskatterne, idet kommunernes udgifter til huslejetilskud samtidig forøges. I § 92 i forslaget til lov om boligbyggeri er det således foreslået, at den gældende statsrefusion på 50 pct. af kommunernes udgifter til huslejetilskud til børnerige familier i det nyere byggeri og til invalide- og folkepensionister bortfalder, samt at statsrefusionen af kommunernes udgifter til drift af folkepensionistboliger, der ligeledes andrager 50 pct. af udgifterne, samtidig afskaffes. Derudover skal kommunerne uden statsrefusion bære udgifterne til de huslejetilskud, der nu foreslås indført til børnerige familier. Herved vil der blive påført kommunerne en forøget udgift, der skønsmæssigt kan anslås til ialt ca. 36 mill. kr. Heraf falder efter en skønsmæssig beregning ca. 26 mill. kr. i bykommunerne, fordelt med ca. 10 mill. kr. i København, ca. 2 mill. kr. på Frederiksberg og ca. 14 mill. kr. i købstæderne. De resterende knap 10 mill. kr. vil blive afholdt af Gentofte, de københavnske omegnskommuner og de øvrige sognekommuner (fortrinsvis forstæderne og de større bymæssige bebyggelser). Disse forøgede udgifter må antages i alt væsentligt at komme til at påhvile kommunerne i fuld udstrækning allerede det første år.